

ODPIS

**Uchwała Nr XXV/234/2004
Rady Miejskiej Starogardu Gdańskiego z
dnia 27 października 2004r.**

w sprawie odmowy zmiany uchwały Rady Miejskiej Starogardu Gdańskiego Nr XLIII/455/2002 z dnia 9 października 2002r. w sprawie uchwalenia miejscowego planu zagospodarowania przestrzennego dla obszaru ograniczonego ulicami: Kanałową, Sobieskiego, Kościuszki, Chojnicką, Mostową i rzeką Wierzycą w Starogardzie Gdańskim.

Na podstawie art.20 ust. 1 ustawy z dnia 27 marca 2003r. o planowaniu i zagospodarowaniu przestrzennym (Dz.U. Nr 80 poz. 717 z późn. zm.) - po rozpatrzeniu wniosku **Polskiej Telefonii Komórkowej Centertel Sp. z o.o. w Warszawie**, reprezentowanej przez adwokata Marka Sobczaka -złożonego w trybie art. 101 ust. 1 ustawy z dnia 8 marca 1990r. o samorządzie gminnym (Dz.U. z 2001r. Nr 142 poz. 1591 z późn. zm.) - **o usunięcie naruszenia prawa i zmianę uchwały Rady** - Rada Miejska Starogardu Gdańskiego uchwała, co następuje:

§1

1. Odmawia się dokonania zmiany uchwały Rady Miejskiej Starogardu Gdańskiego Nr XLIII/455/2002 z dnia 9 października 2002r. w sprawie uchwalenia miejscowego planu zagospodarowania przestrzennego dla obszaru ograniczonego ulicami: Kanałową, Sobieskiego, Kościuszki, Chojnicką, Mostową i rzeką Wierzycą w Starogardzie Gdańskim.
2. Przyjmuje się uzasadnienie odmowy zmiany uchwały Rady, jak w załączniku do uchwały.

§2

Wykonanie uchwały, w tym zawiadomienie pełnomocnika wnioskodawcy o treści uchwały, powierza się Prezydentowi Miasta Starogard Gdański.

§3

Uchwała wchodzi w życie z dniem podjęcia.

Za zgodność

RADA MIEJSKA
Starogardu Gdańskiego

Przewodniczący Rady Miejskiej
Starogardu Gdańskiego

Stefan Milewski
Stefan Milewski

RADCA PRAWNY

mgr Barbara Marchwinska-Pawlina
Ad 990

Uzasadnienie

16 sierpnia 2004r. do Rady Miejskiej w Starogardzie Gdańskim wpłynął wniosek Polskiej Telefonii Komórkowej Centertel Sp. z o.o. w Warszawie „o usunięcie naruszenia prawa poprzez zmianę uchwały Nr XL III/455/2002 Rady Miejskiej w Starogardzie Gdańskim z dnia 9 października 2002r. (z mocą obowiązywania od 27.02.2003r.), w ten sposób, że w ustaleniach miejscowego planu zagospodarowania przestrzennego dopuszcza się dla obszaru ograniczonego ulicami: Kanałową, Sobieskiego, Kościuszki, Chojnicką, Mostową i rzeką Wierzycą w Starogardzie Gdańskim lokalizację obiektów i urządzeń technicznych, w tym stacji bazowych telefonii komórkowej, niezbędnych do funkcjonowania infrastruktury pod warunkiem, że nie będą pogarszały warunków zdrowotnych i bezpieczeństwa publicznego.”

Ze względu na niewłaściwe pełnomocnictwo i braki formalne pisma zwrócono się o ich usunięcie.

W odpowiedzi na wezwanie do usunięcia braków wnioskodawca nie wykazał, że istnieje związek pomiędzy prawnie gwarantowaną sytuacją wnoszącego podanie, a kwestionowaną uchwałą Rady, polegający na tym, że uchwała narusza jego interes prawny lub uprawnienia albo jako indywidualnego podmiotu, albo jako członka wspólnoty samorządowej. (interes prawny wnoszącego podanie musi wynikać z normy prawa materialnego kształtującej sytuację prawną wnoszącego podanie)

Wnioskodawca zamierzał na dachu Domu Handlowego „Rolnik” przy ul. Chojnickiej w Starogardzie Gdańskim posadowionego na działce nr 302, obręb 17 umieścić stację bazową telefonii komórkowej.

Nieruchomość – działka nr 302 stanowi własność Gminnej Spółdzielni „Samopomoc Chłopska” w Starogardzie Gdańskim.

Umieszczenie stacji bazowej telefonii komórkowej miało się odbyć na podstawie umowy cywilnoprawnej zawartej pomiędzy właścicielem nieruchomości, a wnioskodawcą.

W § 4 uchwały Nr XL III/455/2002 Rady Miejskiej w Starogardzie Gdańskim z dnia 9 października 2002r. w sprawie uchwalenia miejscowego planu zagospodarowania przestrzennego dla obszaru ograniczonego ulicami: Kanałową, Sobieskiego, Kościuszki, Chojnicką, Mostową i rzeką Wierzycą w Starogardzie Gdańskim (publikacja w Dzienniku Urzędowym Województwa Pomorskiego Nr 23 z dnia 12.02.2003r. , poz. 233) wyłączono wszelką działalność powodującą uciążliwość dla otoczenia w szczególności zakaz lokalizacji urządzeń infrastruktury technicznej określonych w par. 2 pkt. 8 lit. K Rozporządzenia Ministra Ochrony Środowiska, Zasobów Naturalnych i Leśnictwa z dn. 14 lipca 1998r. w sprawie określenia rodzajów inwestycji szczególnie szkodliwych dla środowiska i zdrowia ludzi albo mogących pogarszać stan środowiska oraz wymagań, jakim powinny odpowiadać urządzenia emitujące elektromagnetyczne promieniowanie niejonizujące w zakresie częstotliwości 0,03-3000.000 MHz: radiolokacyjne, radiokomunikacyjne, radionawigacyjne o sumarycznej, określonej zgodnie z przepisami odrębnymi, mocy nadajników wyższej od 10 W oraz radiolinie.

Ani właściciel nieruchomości – Gminna Spółdzielnia „Samopomoc Chłopska” w Starogardzie Gdańskim, ani Polska Telefonia Komórkowa Centertel Sp. z o.o. w Warszawie nie wniosły protestu, czy zarzutu na etapie wyłożenia projektu planu dla obszaru starego miasta – do publicznego wglądu.

Wnioskodawca twierdzi, że zapis § 4 uchwały, „wyłączający możliwość realizacji zamierzenia inwestycyjnego, polegającego na budowie stacji bazowej telefonii komórkowej, zlokalizowanej na Domu Handlowym Rolnik” „narusza jego interes prawny”

i wnosi o dokonanie zmiany uchwały Rady w ten sposób, że „w ustaleniach miejscowego planu zagospodarowania przestrzennego dopuszcza się dla obszaru ograniczonego ulicami: Kanałową, Sobieskiego, Kościuszki, Chojnicką, Mostową i rzeką Wierzycą w Starogardzie Gdańskim lokalizację obiektów i urządzeń technicznych, w tym stacji bazowych telefonii komórkowej, niezbędnych do funkcjonowania infrastruktury pod warunkiem, że nie będą pogarszały warunków zdrowotnych i bezpieczeństwa publicznego.”

Jak wynika z wyroku NSA w Warszawie z dnia 18.09.2003r. II S.A. 2637/02 (LEX nr 80699)

„Interes prawny skarżącego, do którego wprost nawiązuje art. 101 ust. 1 ustawy o samorządzie gminnym, musi wynikać z normy prawa materialnego kształtującej sytuację prawną wnoszącego skargę. W orzecznictwie i doktrynie eksponuje się przede wszystkim bezpośredniość, konkretność i realny charakter interesu prawnego strony kształtowanego aktem stosowania prawa materialnego. Przy takim związku należy eliminować sytuacje, w których dopiero kolejne skutki wcześniejszej konkretyzacji normy prawnej w odniesieniu do jednego podmiotu, pośrednio wpływają na sytuację prawną drugiego podmiotu, wynikającą z zastosowania w stosunku do niego innej już normy prawnej.”

W innym wyroku – NSA z dnia 09.06.1995r. NSA 346/93 ONSA 1996/3/125 – Sąd stwierdził, że :

„1. Naruszenie interesu prawnego, o jakim mowa w art. 101 ustawy z dnia 8 marca 1990 r. o samorządzie terytorialnym (Dz. U. Nr 16, poz. 95 z późn. zm.), to takie naruszenie subiektywnie pojmowanego przez skarżącego jego interesu, które obiektywnie polega na nieprzestrzeganiu przez organ norm prawnych powszechnie obowiązujących.

2. Mając wyłączną kompetencję do planowania miejscowego, gmina może, pod warunkiem że działa w granicach i na podstawie prawa, samodzielnie kształtować sposób zagospodarowania obszaru podlegającego jej władztwu planistycznemu, jeżeli oczywiście władztwa tego nie nadużywa.”

W niniejszej sprawie wnioskodawca nie wykazał, ażeby Gmina, a konkretnie Rada Miejska Starogardu Gdańskiego podjęła zakwestionowaną uchwałę (§ 4 tej uchwały) z naruszeniem norm prawnych powszechnie obowiązujących.

W tym stanie rzeczy należało odmówić dokonania wskazanej przez wnioskodawcę zmiany uchwały.

ADWOKAT PRAWNY

mgr Barbara Marchewicz-Pawlina
Gd. 990

NACZELNIK

Wydziału Planowania i Urbanistyki

mgr inż. arch. Maria Brzezowska